

Οι πρώτες ενθυμήσεις της Πηνελόπης Δέλτα

1) Ερώτηση

Διαβάστε το κείμενο «Οι πρώτες ενθυμήσεις της Πηνελόπης Δέλτα. Ποια εικόνα είχε σχηματίσει η συγγραφέας για τους γονείς της όταν ήταν μικρή;

Η συγγραφέας έβλεπε τους γονείς της σαν δυο θεότητες που της προκαλούσαν το φόβο και τον τρόμο. Οι σχέσεις τους ήταν τυπικές χωρίς να υπάρχει κατανόηση και επικοινωνία μέσα στην οικογένεια. Πιο πολύ φαινόταν ότι φοβόταν παρά αγαπούσε τους γονείς της. Αν και η παρουσία τους ήταν καθημερινή και τους θαύμαζε για την ομορφιά τους, δεν μπορούσε να δημιουργήσει μια ζεστή συναισθηματική σχέση μαζί τους και πάντα της έμοιαζαν απόμακροι.

Ένιωθε θαυμασμό και υπερηφάνεια αλλά είχε και τάσεις φυγής όποτε τους έβλεπε. Ήταν μια τυπική σχέση που ποτέ δεν έγινε βαθιά. Έλειπε το χαμόγελο, η ζεστή αγκαλιά, ο καλός λόγος, το αστείο που γεννιέται από τις καλές οικογενειακές στιγμές και που φέρνουν τον ένα στον άλλο πιο κοντά. Πιο πολύ θυμάται το ξύλο που της έδιναν ακόμα και ασήμαντους λόγους και αυτό το γεγονός την έκανε να ζει σε μια σύγχυση, ένα φόβο που δεν την άφηναν να τους πλησιάσει. Η τιμωρία ήταν σχεδόν κάτι καθημερινό, λιγότερο ο πατέρας απ' ό, τι θυμάται και περισσότερο η μητέρα, αφού ήταν όλη μέρα στο σπίτι. Πολλές φορές μπερδεύει το μίσος με την αγάπη, αφού ένιωθε πως την τυραννούσαν.

Μεγαλώνοντας κατάλαβε πως οι γυναίκες εκείνη την εποχή δεν είχαν καμία ελευθερία. Ήταν υποταγμένες στους άντρες και ενεργούσαν όπως εκείνοι ήθελαν: ούτε να ταξιδέψουν μπορούσαν, ούτε φίλες να έχουν. Ακόμα και η προσωπική περιποίηση αποτελούσε λόγο για να τις κατηγορούν. Όλα πολλές φορές γίνονταν κρυφά. Αντίθετα οι άντρες ως αφέντες είχαν το δικαίωμα του καθρέφτη.

Όλα αυτά της άφησαν πληγές παιδικές και αγιάτρευτες. Στο σπίτι επικρατούσε μόνο η λογική και όχι η αγάπη και κατακρίνει τους γονείς της ότι μ' αυτόν τον τρόπο στιγματίσαν τις ζωές των παιδιών τους. Ούτε με τα αδέρφια της δεν μπορούσε να μοιραστεί τους καημούς της.

Έτσι πέρασε μια στεναχωρημένη παιδική ζωή κλεισμένη στη σιωπή και στη μοναξιά που συνέχισε να τη συντροφεύει και να τη θυμώνει ακόμα κι όταν μεγάλωσε.

2) Ερώτηση

Με αφορμή το κείμενο και τις προσωπικές σας εμπειρίες σκεφθείτε, αν οι σχέσεις παιδιού-γονιών και συζύγων μεταξύ τους έχουν διαφοροποιηθεί από την εποχή της συγγραφέας. Αν ναι, πού νομίζετε ότι οφείλεται αυτό;

Στην σημερινή εποχή η σχέση παιδιού-γονιών είναι εντελώς διαφορετική από την εποχή της συγγραφέας. Οι γονείς σήμερα είναι πολύ κοντά στα παιδιά τους και ενδιαφέρονται για εκείνα. Τους παρέχουν τα πάντα και τα φροντίζουν με όλα τα

μέσα που έχουν, αντιθέτως με τη συγγραφέα του κειμένου. Τα παιδιά στην σημερινή εποχή δεν τρώνε ξύλο χωρίς λόγο και υπάρχει μια σχέση κατανόησης και επικοινωνίας ανάμεσα στην οικογένεια. Η σχέση που είχε η συγγραφέας με τους γονείς της, ήταν εντελώς τυπική κάτι που την στεναχωρούσε πολύ. Επίσης έτρωγε ξύλο και δεν είχε καμία ελευθερία. Εδώ υπάρχει και η σημερινή διαφορά των παιδιών. Είναι ελεύθερα και κάνουν ό, τι θέλουν χωρίς να δίνουν πολλές εξηγήσεις στους γονείς τους.

Μία επιπλέον διαφορά αφορά στη σχέση των δύο συζύγων. Η μητέρα του κειμένου έτρωγε καθημερινά ξύλο, δεν είχε προσωπική ζωή και για όλα έπρεπε να δίνει αναφορά, εκτός και αν έκανε κάτι στα κρυφά από τον σύζυγό της. Ακόμα και αν κοιταζόταν στον καθρέφτη η γυναίκα σήμαινε πως κάτι πονηρό θα συμβεί. Με λίγα λόγια ο άντρας εκείνης της εποχής ήταν αφέντης, σκληρός και αυταρχικός. Αντίθετα τη σημερινή εποχή δεν υπάρχει αυτή η σχέση συζύγων και οι γυναίκες δεν είναι υποταγμένες στους άντρες τους και έχουν το δικαίωμα να κάνουν και εκείνες ό,τι κάνουν οι σύζυγοί τους, δηλαδή και τα δυο φύλα να έχουν ίσα δικαιώματα.

Κυρίως μετά τη δεκαετία του '60 οι γυναίκες άρχιζαν να αλλάζουν και να διεκδικούν τα δικαιώματά τους. Σιγά σιγά έφτασαν στο σημείο να μπορούν να είναι ανεξάρτητες, να έχουν με το άλλο φύλο μια σχέση συμπληρωματική. Αυτό οφείλεται στο γεγονός της εργασίας της γυναίκας και εκτός πλέον σπιτιού, κυρίως στη μόρφωσή της, στην ενασχόλησή της με ποικίλες δραστηριότητες και επαγγέλματα και στη δυναμική διεκδίκηση των δικαιωμάτων της ως άτομο και ως προσωπικότητα.

Καρανταλή Ξανθή
A1 Μουσικού Λυκείου Αγρινίου